

Az útitárs

[Látó, 2012. június]

megejtendő voltam én is
mint pont s cél között minden állomás
a hálófülkeszag a régi
csak a ki(-)alvó lett ma más.

mert

alszik a kenyér és alszik a kés
alszik agg testben az aggodalom
hol van a véce szájtárt remegés
lakkcipőkopás és lakodalom.

örölt hús szaga lengi körül
mint honi füstök honos éjszakán
arcán a ráncok lejtének táncot
elzötyköl: vas-hús karaván.

hány vonat kell még álljon a hídon
hogyan meglásd a vízben ráncaimat?
éjszaka van a kabinban beszívom
ittfeledtetten testszagodat.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kulcsár Árpád

Látó Szépirodalmi Folyóirat